

23 Φεβρουαρίου, 1994

[ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, ΚΟΥΡΡΗΣ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ/στές]

ΑΓΑΘΗ ΝΗΣΙΩΤΗ ΚΑΙ ΑΛΛΟΣ,

Εφεσείοντες,

v.

ΑΝΔΡΟΥΛΛΑΣ ΣΩΤΗΡΙΟΥ,

Εφεσίβλητης.

(Πολιτική έφεση Αρ. 8186)

-
- Αποζημιώσεις — Σωματικές βλάβες σε τροχαίο ατύχημα — Έγκυος πέντε μηνών υπέστη εγκεφαλική διάσειση, κάταγμα της λεκάνης και κάκωση της σπονδυλικής στήλης, εξάρθρωση του αριστερού ώμου, μεταδιασειστικό σύνδρομο, και διάφορες άλλες σωματικές κακώσεις — Το ποσό των £3.500 σαν γενικές αποζημιώσεις δεν κρίθηκε υπερβολικό από το Εφετείο. 5
- Τόκος — Είναι δυνατό να επιδικασθεί τόκος από την ημερομηνία του ατυχήματος μόνο σχετικά με αποζημιώσεις που δίδονται για σωματικές βλάβες και όχι για ζημιές — Άρθρο 58Α του περί Αστικών Αδικημάτων Νόμου. 10
- Ευρήματα Δικαστηρίου — Πρέπει να στηρίζονται σε μαρτυρία — Ευρήματα για ύπαρξη εκ προσθήσεως ευθύνης και για παραχώρηση αποζημιώσεων για απώλεια ημερομισθίων που δεν στηρίζονταν στην μαρτυρία — Ανατράπηκαν από το Εφετείο. 15
- Στις 7.2.85, σε τροχαίο ατύχημα που επεσυνέβη στην ελεγχόμενη από φάτα τροχαίας διασταύρωση των οδών Ιφιγενείας-Σαν Σουσί και Στασίνου στην Ακρόπολη, στο οποίο ενεπλάκησαν το όχημα NZ 408 ιδιοκτησίας της εφεσείουσας 1 με οδηγό τον εφεσείοντα 2 και το QB 585 με οδηγό τον Βάσο Σωτηρίου και επιβάτιδα την εφεσίβλητη, η εφεσίβλητη, που ήταν έγκυος πέντε μηνών, υπέστη τις εξής σωματικές βλάβες: κάταγμα της λεκάνης, εξάρθρωση του αριστερού ώμου, κάκωση της οσφυϊκής μοίρας της σπονδυλικής στήλης, εγκεφαλική διάσειση με απώλεια της συνείδησης και μετατραυματική αμνησία βραχείας διάρκειας, μεταδιασειστικό σύνδρομο, θλάση και εκδορές της αριστερής παρειάς και κροταφικής χώρας, θλάση της κοιλίας και του αριστερού 25

υποχονδρίου και διάφορες άλλες ελαφρότερες σωματικές βλάβες. Δεν της έμεινε οποιαδήποτε μόνιμη ανικανότητα, εκτός από ένα κουβάρι στον αριστερό ώμο και η πιθανότητα ότι δεν θα μπορούσε να σηκώσει μεγάλο βάρος με το αριστερό χερι.

- 5 Το πρωτόδικο Δικαστήριο βρήκε ότι απολειστική ευθύνη για το ατύχημα είχε ο εφεσείων 2 και επιδίκασε σαν γενικές αποζημιώσεις για τις σωματικές βλάβες της εφεσίβλητης ποσό £3.500, σαν αποζημίωση για τις ζημιές στο αυτοκίνητο της εφεσίβλητης ποσό £2.600, και για απώλεια ημερομισθίων ποσό £400. Θεώρησε επίσης ότι η εφεσείουσα 1 ήταν εκ
- 10 προστήσεως υπεύθυνη για το ατύχημα, διότι βρήκε ότι κατά την στιγμή του ατυχήματος ο εφεσείων 2 οδηγούσε σαν αντιπροσώπος της. Σχετικά με την αποζημίωση για την απώλεια εισοδήματος το πρωτόδικο Δικαστήριο, αν και δέχθηκε ότι δεν υπήρχε μαρτυρία για απώλεια εισοδήματος, εν τούτοις έκρινε ότι μπορούσε να δοθεί “ένα μικρό ποσό” για τέτοια απώλεια. Σχετικά με την εκ προστήσεως ευθύνη, η μόνη μαρτυρία που υπήρχε για τον σκοπό για τον οποίο ο εφεσείων οδηγούσε το αυτοκίνητο της εφεσείουσας 1 ήταν ότι πήγαινε σε κάποιο κατάστημα για να δώσει μια παραγγελία για τον εαυτό του και μια για τον πεθερό του. Επιπλέον, το πρωτόδικο Δικαστήριο επιδίκασε τόκο δυνάμει του άρθρου 58Α του περί Αστικών Αδικημάτων Νόμου και πάνω στο ποσό των £2.600 που αντιπροσώπευε ζημιές στο αυτοκίνητο της εφεσίβλητης.

- Κατ’ έφεση, οι εφεσείοντες, δεν αμφισβήτησαν το θέμα της ευθύνης αλλά ισχυρίστηκαν ότι: (i) το ποσό που επιδικάστηκε για γενικές αποζημιώσεις ήταν υπερβολικό σε σημείο που να δικαιολογείται επέμβαση του Εφετείου, (ii) ότι τα ευρήματα για εκ προστήσεως ευθύνη της εφεσείουσας 1 και για παραχώρηση αποζημίωσης για απώλεια εισοδήματος δεν υποστηρίζονταν από την μαρτυρία και (iii) πάνω στο ποσό των £2.600 για ζημιές στο αυτοκίνητο της εφεσίβλητης δεν μπορούσε να είχε επιδικασθεί τόκος δυνάμει του άρθρου 58Α του περί Αστικών Αδικημάτων Νόμου.

Αποφασίσθηκε ότι:

- (α) Έχοντας υπόψη την έκταση των σωματικών βλαβών της εφεσίβλητης και όλες τις περιστάσεις το ποσό των £3.750 που είχε επιδικασθεί από το πρωτόδικο Δικαστήριο δεν ήταν ειδήλα υπερβολικό ώστε να δικαιολογείται επέμβαση του Εφετείου. Αντίθετα ήταν ικανοποιητικό υπό τις περιστάσεις.
- 35
- (β) Το άρθρο 58Α του περί Αστικών Αδικημάτων Νόμου, που προνοεί για δυνατότητα επιδίκασης τόκου από την ημερομηνία γέννησης του αγωγίμου δικαιώματος κατά την κρίση του Δι-

καστηρίου, εφαρμόζεται μόνο στην περίπτωση αποζημιώσεων για σωματικές βλάβες. Κατά συνέπεια λανθασμένα το πρωτόδικο Δικαστήριο είχε επιδικάσει τόκο δυνάμει του άρθρου 58Α στο ποσό των £2.600 που αντιπροσώπευε αποζημιώσεις για υλικές ζημιές.

5

- (γ) Τα ευρήματα του πρωτόδικου Δικαστηρίου σχετικά με την απώλεια εισοδήματος της εφεσίβλητης και την εκ προσθήσεως ευθύνη της εφεσείουσας 1 δεν υποστηρίζονταν από την ενώπιόν του μαρτυρία και γι' αυτό έπρεπε να ανατραπούν.

Η έφεση επιτράπηκε εν μέρει. Η πρωτόδικη απόφαση τροποποιήθηκε ανάλογα. Η εφεσίβλητη διατάχθηκε να πληρώσει το 1/2 των εξόδων των εφεσειόντων.

10

Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:

Hellenic Mining Co. Ltd. v. Galaxy Tours Ltd (1978) 1 C.L.R. 414,

15

Theophanous v. Cosmos (Cyprus) Insurance Co. Ltd (1988) 1 C.L.R. 265,

Demosthenous Antiprosopies Aftokiniton Ltd v. Katsourides (1988) 1 C.L.R. 665,

Ποταμίτη και Άλλοι ν. Ιωάννου (1992) 1 Α.Α.Δ. 479,

Καθηξιώτης ν. Manocas Transport Co. Ltd (1993) 1 Α.Α.Δ. 954,

20

Ιοαννου ν. Howard (1966) 1 C.L.R. 45,

Νικολάου ν. Πέτρου (1991) 1 Α.Α.Δ. 1.

Έφεση.

Έφεση από τους εναγόμενους κατά της απόφασης του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας (Δημητρίου, Αναπλ. Π.Ε.Δ.) που δόθηκε στις 30 Ιουνίου, 1990 (Αρ. Αγωγής 9265/85) με την οποία επιδίκασε στην ενάγουσα το ποσό των £6.750 ως αποζημιώσεις για σωματικές βλάβες και για ζημιές που υπέστη το αυτοκίνητο της σε τροχάιο ατύχημα.

25

Στ. Ερωτοκρίτου (κα), για τους Εφεσειόντες.

30

Γ. Κορφιώτης, για την Εφεσίβλητη.

Cur. adv. vult.

ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, Δ.: Την απόφαση του Δικαστηρίου θα δώσει ο Δικαστής Α. Κούρσης.

- 5 ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ.: Η έφεση στρέφεται εναντίον της απόφασης του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας, με την οποία επιδίκασε στην εφεσίβλητη το ποσό των £6.750 με 6% τόκο, από τις 11/10/85, με
 10 εξαίρεση το χρονικό διάστημα που χρειάστηκε για την τροποποίηση της Έκθεσης Απαιτήσεως, ως αποζημιώσεις για σωματικές βλάβες που υπέστη η εφεσίβλητη και για ζημιές που υπέστη το αυτοκίνητό της σε τροχαίο ατύχημα το οποίο οφειλόταν στην αποκλειστική αμέλεια του εφεσεύοντα 2.

- 15 Το τροχαίο ατύχημα έγινε στις 7/2/85, στη συμβολή των οδών Ιφιγενείας-Σαν Σουσί με την κάθετη σ' αυτές οδό Στασίνου, στην Ακρόπολη, η οποία ελέγχεται από φώτα τροχαίας. Η σύγκρουση έγινε μεταξύ των οχημάτων NZ408 με οδηγό τον εφεσεύοντα 2 και το QB585, με οδηγό το Βάσο Σωτηρίου, έχοντας συνοδηγό την εφεσίβλητη. Η ιδιοκτήτρια του οχήματος NZ408 κατά τον ουσιώδη χρόνο ήταν η εφεσεύουσα 1.

- 20 Ο πρωτόδικος Δικαστής κατέληξε στο συμπέρασμα ότι το τροχαίο ατύχημα οφειλόταν στην αποκλειστική αμέλεια του εφεσεύοντα 2 και ότι η εφεσεύουσα 1 ήταν εκ προστήσεως υπεύθυνη για το υπό κρίση τροχαίο ατύχημα.

- 25 Οι εφεσεύοντες με την παρούσα έφεση δεν προσβάλλουν την απόφαση του πρωτόδικου Δικαστηρίου ότι το τροχαίο ατύχημα οφειλόταν στην αποκλειστική αμέλεια του εφεσεύοντα 2.

Ο πρώτος λόγος έφεσης είναι ο εξής:

- 30 “Η απόφασις του Δικαστηρίου να επιδικάση τόκον από 11.10.85 επί των ειδικών αποζημιώσεων και συγκεκριμένα επί του ποσού των £2.600,- που συνιστά ζημίαν στο όχημα της Εφεσίβλητης είναι εσφαλμένη και αντίθετη προς το Νόμον.”

- 35 Συμφωνούμε με τη συνήγορο των εφεσεύοντων ότι η απόφαση του πρωτόδικου Δικαστηρίου να επιδικάσει τόκο όχι από την ημέρα της απόφασης αλλά από τις 11/10/85, επί του ποσού των £2.600 που συνιστά ζημιά στο όχημα της εφεσίβλητης, είναι εσφαλμένη και

αντίθετη προς το Νόμο. Σύμφωνα με τον περί Αστικών Αδικημάτων (Τροποποιητικό) Νόμο του 1985, αρ. 156/85, το Δικαστήριο δέον να επιδικάζει τόκο, με επιτόκιο 6% επί αποζημιώσεων για σωματική βλάβη. Ο Νομοθέτης δεν θέλησε να κάνει πρόνοια για επιδικαση τόκου σχετικά με ειδικές ζημιές. Στην προκειμένη περίπτωση δεν υπάρχει ισχυρισμός, ούτε αποδείχθηκε ενώπιον του πρωτόδικου Δικαστηρίου ότι η εφεσίβλητη πλήρωσε οποιοδήποτε τόκο σχετικά με το ποσό των £2.600 που συνιστά ζημιά στο όχημά της. 5

Ο δεύτερος λόγος εφέσεως είναι ο εξής:

“Η απόφασις του Δικαστηρίου να επιδικάσει ποσόν £400,- δι’ ισχυριζόμενης απώλειαν ημερομισθίων είναι εσφαλμένη, αυθαίρετη και δεν απεδείχθη με τον τρόπο που απαιτείται να αποδυνκύνονται οι ειδικές αποζημιώσεις. Το Πρωτόδικον Δικαστήριο ουδεμίαν μαρτυρίαν είχε ενώπιον του για να καταλήξει στην επιδίκασιν του ποσού των £400,- δια απώλειαν ημερομισθίων.” 10 15

Το σχετικό απόσπασμα της πρωτόδικης απόφασης, αναφέρει το εξής:

“Παρόλο ότι δεν υπήρχε μαρτυρία για απώλεια εισοδήματος, φρονώ ότι μπορεί να επιδικαστεί ένα μικρό ποσό που να αντιπροσωπεύει κάποια ζημιά που είναι φυσικό να υπέστη η ενάγουσα εξαιτίας των τραυμάτων της. Για το σκοπό αυτό επιδικάζω το ποσό των £400,-”. 20

Συμφωνούμε με τη συνήγορο των εφεσειόντων ότι η απόφαση του πρωτόδικου Δικαστηρίου να επιδικάσει ποσό £400 για απώλεια εισοδήματος, είναι εσφαλμένη και αυθαίρετη, καθότι το πρωτόδικο Δικαστήριο ουδεμία μαρτυρία είχε ενώπιόν του για να καταλήξει στην επιδίκαση του ποσού των £400 για απώλεια ημερομισθίων. 25

Οι εφεσειόντες εγκατέλειψαν το λόγο 3 της έφεσης και θα προχωρήσουμε να εξετάσουμε τον 5ο λόγο της έφεσης που είναι ο εξής:

“Το Πρωτόδικον Δικαστήριο εσφαλμένα εύρεν ότι η Εφεσεύουσα 1 ήτο εκ προστήσεως υπεύθυνος και/ή ουδεμία μαρτυρία υπήρξε επί του θέματος αυτού.”. 30

Το ερώτημα που το Εφετείο πρέπει να απαντήσει, είναι εάν η εφεσεύουσα 1 ευθύνεται εκ προστήσεως για την αμέλεια του οδηγού του οχήματος υπ’ αριθμό ΝΖ408. Το όχημα οδηγούσε κατά τον ου- 35

σιώδη χρόνο ο σύζυγός της, εφεσεϊόντας 2. Το σχετικό απόσπασμα της πρωτόδικης απόφασης αναφέρει τα εξής:

5 “Λαμβάνοντας υπόψη τη μαρτυρία που υπάρχει ενώπιόν μου και υπό το φως των πιο πάνω αποφάσεων, αποφαίνομαι ότι έχει αποδειχθεί ότι η εναγόμενη 1 είναι ιδιοκτήτρια του αυτοκινήτου και ότι το πρωινό εκείνο ο εναγόμενος οδηγούσε το αυτοκίνητό της και για σκοπούς της εναγόμενης 1 εφόσον είχε εντολήν της να ψωνίσει προτού μεταβεί στο γραφείο του.”

10 Το Ανώτατο Δικαστήριο εξέτασε το θέμα της εκ προστήσεως ευθύνης στις αποφάσεις *Hellenic Mining Co. Ltd. v. Galaxy Tours Ltd.* (1978) 1 C.L.R. 414, *Savvas Theophanous v. 1. Cosmos (Cyprus) Insurance Co. Ltd. 2. Christodoulos Chrysostomou* (1988) 1 C.L.R. 265, *Α. Δημοσθένους Αντιπροσωπείες Αυτοκινήτων Λτδ. ν. Αθανασίου Κατσουρίδη* (1988) 1 Α.Α.Δ. 665, *Χριστάκης Ποταμίτη και Άλλοι ν. Έλενας Ιωάννου* (1992) 1 Α.Α.Δ. 479 και *Πανίκος Καθη-
15 τζιώτης ν. Manocas Transport Co. Ltd.* (1993) 1 Α.Α.Δ. 954.

20 Η συνήγορος των εφεσεϊόντων, εισηγήθηκε ότι δεν υπήρχε μαρτυρία ενώπιον του πρωτόδικου Δικαστηρίου ότι ο εφεσεϊόντας 2 οδηγούσε το αυτοκίνητο της εφεσεϊούσας 1 ως αντιπρόσωπός της, εφόσον δεν είχε την εντολή της να ψωνίσει προτού μεταβεί στο γραφείο του.

Η σχετική μαρτυρία, βρίσκεται στις σελίδες 41 και 42 των πρακτικών. Ο εφεσεϊόντας 2 στην αντεξέτασή του αναφέρει τα εξής:

25 “Ε. Την ημέρα του δυστυχήματος κ. μάρτυς, πού πηγαίνετε λίγο πριν;

Α. Πήγαίνα σε ένα κατάστημα που είναι στα δεξιά όπως θα έστριφα, Δεν θυμούμαι την οδό.

Ε. Και ποίος ο σκοπός της επισκέψεως σας εκεί;

30 Α. Θα έδινα μια παραγγελία για μένα και θα έδινα και μια παραγγελία για τον πεθερό μου.”

35 Η ύπαρξη ή μη της εκ προστήσεως ευθύνης, καταδεικνύεται μετά την αξιολόγηση του αποδεικτικού υλικού. Στην προκείμενη περίπτωση δεν υπάρχει μαρτυρία ότι ο σύζυγος της εφεσεϊούσας 2, οδηγούσε το όχημά της ως αντιπρόσωπός της, ούτως ώστε να καθιστά την εφεσεϊούσα 1 εκ προστήσεως υπεύθυνη για την αμέλειά του.

Ο τέταρτος λόγος έφρασης είναι ότι:

“Το ποσόν των £3.500,- ως γενικές αποζημιώσεις είναι υπέρβολικόν.”.

Επισημαίνουμε ότι όσον αφορά τις γενικές αποζημιώσεις, βασική αρχή είναι ότι το Εφετείο δεν επεμβαίνει στη διακριτική ευχέρεια του πρωτόδικου Δικαστηρίου για καθορισμό τους, εκτός αν η αποζημίωση που δόθηκε είναι τόσο έκδηλα υπερβολική ή τόσο έκδηλα ανεπαρκής που να δικαιολογεί το Εφετείο να επέμβει και να προβεί το ίδιο σε πρόσδιορισμό της (Βλέπε, μεταξύ άλλων, *Photios Ioannou v. John Vincent Peterson Howard* (1966) 1 C.L.R. 45).

Την ημέρα του τροχαίου ατυχήματος, η εφεσίβλητη ήταν 25 χρονών, τραυματίστηκε σοβαρά και μεταφέρθηκε στο Γενικό Νοσοκομείο Λευκωσίας, όπου κρατήθηκε για νοσηλεία για ένα μήνα. Σύμφωνα με το Ιατρικό Πιστοποιητικό του Δρ. Α. Παπαναστασίου, η εφεσίβλητη παρουσίαζε εγκεφαλική διάσειση με ιστορικό απώλειας της συνείδησης και μετατραυματική αμνησία, βραχείας διάρκειας, θλάση και εκδορές της αριστερής παρείας και αριστερής κροταφικής χώρας, θλάση της κοιλίας και του αριστερού υποχονδρίου, θλάση και άλγη της λεκάνης και αριστερού ισχίου και θλάση του αριστερού ώμου. Η εφεσίβλητη ήταν έγκυος 5 μηνών και δεν έγινε ακτινολογικός έλεγχος. Κλινικά παρουσίαζε κατάγματα της λεκάνης και της αριστερής κλείδας. Τύγγανε παρακολούθησης για τα κατάγματα της λεκάνης από τον Ειδικό Ορθοπαιδικό Λούη Λοϊτζου. Η εφεσίβλητη παραπονείτο για κεφαλαλγία, ζάλη, αδυναμία συγκέντρωσης και επιλημοσύνη, συμπτώματα που συνάδουν προς κατάλοιπα μεταδιασειστικής συνδρομής.

Στις 19/9/89 ο Δρ. Παπαναστασίου εξέτασε την εφεσίβλητη και εξέδωσε δεύτερο συμπληρωματικό Ιατρικό Πιστοποιητικό, στο οποίο ανέφερε ότι είχε εξετάσει πρόσφατα την εφεσίβλητη, η οποία εξακολουθούσε να παραπονιέται για άλγη και αδυναμία του αριστερού ώμου και αριστερού ισχίου, καθώς και δυσκαμψία του αυχένα, ιδιαίτερα ύστερα από τον τελευταίο τοκετό της στις 1/1/89. Καταλήγοντας, ο Δρ. Παπαναστασίου αναφέρει ότι τα υποκειμενικά συμπτώματα της μεταδιασειστικής συνδρομής, εξακολουθούσαν στον ίδιο βαθμό.

Ο ιατρός Λούης Λοΐζου, Ορθοπαιδικός Χειρουργός του Γενικού Νοσοκομείου Λευκωσίας, του οποίου τη μαρτυρία το πρωτόδικο Δικαστήριο αποδέχτηκε, κατά την εξέταση βρήκε τα ακόλουθα τραύματα που εμπίπτουν στη ειδικότητά του:

- 5 “1. Κάκωση της αριστεράς κατωμο-αρθρώσεως: κλινικώς παρουσίαζε υπεξάρθρωμα της αριστεράς ακρομυοκλινικής αρθρώσεως,
  2. Κάκωση της οσφυϊκής μοίρας της σπονδυλικής στήλης,
  3. Κάκωση της λεκάνης.”.
- 10 Στις 18/12/85 ο ακτινολογικός έλεγχος που έγινε, διαπίστωσε εξάρθρωμα της αριστερής ακρομυοκλινικής άρθρωσης, κάταγμα αριστερού ηβικού οστού (λεκάνης) και οσφυϊκή μοίρα της σπονδυλικής στήλης, χωρίς κάταγμα.

- 15 Ο ίδιος ιατρός εξέτασε την εφεσίβλητη στις 7/9/89 και διαπίστωσε ότι συνέχιζε να παραπονείται για πόνο και δυσφορία του αριστερού ώμου, για περιοδικά επεισόδια πόνου και για δυσκαμψία της ράχης. Διαπίστωσε όμως, ότι οι κινήσεις του ώμου ήταν πλήρεις και ανώδυνες. Το κάταγμα της λεκάνης είχε επουλωθεί, οι κινήσεις της σπονδυλικής στήλης ήταν πλήρεις και
- 20 ανώδυνες, αλλά θα υπήρχε ελαφρά ευαισθησία στο κατώτερο μέρος της οσφυϊκής μοίρας και θα παραπονείται για περιοδικά επεισόδια πόνου και δυσφορίας της ράχης μετά από κοπιαστική ημέρα εργασίας και στις αλλαγές του καιρού. Σε ότι αφορά το
- 25 αριστερό της χέρι, είναι πιθανό όταν πιάσει κάτι πολύ βαρύ, να της προκαλέσει πόνο. Αναφερόμενος στο κάταγμα της λεκάνης, είπε ότι μετά την πόρωσή του δεν έχει συνέπειες γιατί όταν πορωθεί τέτοιο κάταγμα δεν αφήνει κανένα κατάλοιπο. Στον αριστερό ώμο, πρόσθεσε, θα υπάρχει ένα εξάρθρωμα μόνιμο με ένα
- 30 κουβάρι σαν μπίλια στο σημείο που ενώνεται η κλείδα με το ακρώμιο.

- Η δικηγόρος των εφεσειόντων, εισηγήθηκε στο Δικαστήριο ότι οι αποζημιώσεις ήταν υπερβολικές υπό το φως των περιστάσεων της υπό κρίση υπόθεσης και της σοβαρότητας των τραυμάτων που υπέστη η εφεσίβλητη. Επισήμανε ιδιαίτερα ότι το κάταγμα της λεκάνης έχει πλήρως αποκατασταθεί, το εξάρθρωμα του ώμου δεν άφησε κανένα κατάλοιπο και ότι έχει πλήρεις κινήσεις της σπονδυλικής στήλης. Υποστήριξε την επιχειρηματολογία της βασιζόμενη στην απόφαση *Νικολάου ν. Πέτρου*, (1991)
- 35

1 Α.Α.Δ. 1, στην οποία το Εφετείο για πολλές και επώδυνες κα-
κώσεις επιδίκασε το ποσό των £5.000 ως γενικές αποζημιώσεις
και εισηγήθηκε ότι έχοντας υπόψη τις προσωπικές ζημιές της
εφεσίβλητης, το Ανώτατο Δικαστήριο πρέπει να καταλήξει στο
συμπέρασμα ότι στην υπό κρίση υπόθεση οι γενικές αποζημιώ- 5
σεις που επιδίκασε το πρωτόδικο Δικαστήριο ήταν υπερβολικές.

Η θέση του δικηγόρου της εφεσίβλητης είναι ότι το ποσό των
£3.500 που επιδίκασε ο πρωτόδικος Δικαστής είναι συντηρητικό
και εν πάση περιπτώσει, αποζημιώνει δίκαια και εύλογα την εφε- 10
σίβλητη και ότι είναι μέσα στα πλαίσια των αποζημιώσεων που
επιδικάζουν τα Δικαστήρια για παρόμοιες περιπτώσεις.

Έχουμε εξετάσει προσεκτικά την επιχειρηματολογία των δι-
κηγόρων, καθώς και τη μαρτυρία της υπόθεσης και κρίνουμε ότι
το ποσό των αποζημιώσεων που επιδίκασε ο πρωτόδικος Δικα- 15
στής, αποζημιώνει δίκαια και εύλογα την εφεσίβλητη και ότι εί-
ναι μέσα στα πλαίσια των αποζημιώσεων που επιδικάζουν τα Δι-
καστήρια για παρόμοιες περιπτώσεις.

Ο τελευταίος λόγος έφεσης, αναφέρει τα εξής:

“Η επιδίκασις όλων των εξόδων εις βάρος των Εφεσειόντων
είναι αδικαιολόγητος ενόψει του τρόπου με τον οποίον η 20
Ενάγουσα διεξήγαγε την υπόθεσιν της και/ή της κλητεύσεως
και παρουσίας μαρτύρων που δεν εδικαιολογούνται.”.

Αφού ακούσαμε την επιχειρηματολογία της συνηγόρου των
εφεσειόντων, δεν ικανοποιηθήκαμε ότι η επιδίκαση όλων των
εξόδων εις βάρος των εφεσειόντων είναι αδικαιολόγητη. 25

Για όλους τους πιο πάνω λόγους, η έφεση επιτυγχάνει μερι-
κώς και η απόφαση του πρωτόδικου Δικαστηρίου τροποποιείται
ως ακολούθως: Εκδίδεται απόφαση για την εφεσίβλητη μόνο
εναντίον του εφεσειόντα 2 για το ποσό των £6.350 (£6.750 μείον
£400, ποσό που αντιπροσώπευε την απώλεια εισοδημάτων της 30
εφεσίβλητης, για το οποίο επιτρέψαμε το σχετικό λόγο έφεσης).
Επί του ποσού, το ποσό των £3.750 θα φέρει τόκο προς 6% από
τις 11/10/85 (£6.350 μείον £2.600, ζημιές του αυτοκινήτου). Το
ποσό των £2.600 που συνιστά ζημιά στο όχημα της εφεσίβλητης,
θα φέρει τόκο 6% από την ημέρα της απόφασης του πρωτόδικου 35
Δικαστηρίου, δηλαδή από τις 30/6/90.

Επειδή οι εφeseίοντες πέτυχαν μερικώς στην έφεσή τους, εκδίδουμε διαταγή για το ήμισυ των εξόδων τους.

5

Η έφεση επιτράπηκε εν μέρει. Η εφεσίβλητη διατάχθηκε να πληρώσει το 1/2 των εξόδων των εφeseιόντων.